

LEGĂTURA ADJECTIVULUI CU SUBSTANTIVUL

Retineti

Adjectivul are același număr ca substantivul ale
cărui însușiri le arată.

Exersați !

1. Potrivii adjectivele din paranteze cu
substantivele ale căror însușiri le arată.

- a) “Cu părul (ninsă), cu ochii (mic)
Și (cald) de duioșie
Aieva parc-o văd aici,
Icoana (firavă) buniți
Din (fraged) – mi pruncie.”

(Ștefan Octavian Iosif – *Bunica*)

- b) “Neguri (alb), (strălucit)
Naște luna (argintiu),
Ea le scoate peste ape,
Le întinde pe câmpie;

(Mihai Eminescu – *Crăiasa din povești*)

2. Completați spațiile rămase libere cu adjectivele corespunzătoare din partea
dreaptă.

“Mă uit la figura și a
moșneagului, ascult cu drag vorba lui și
..... și mă gândesc că în el sunt întrupate toate
.....însușiri ale poporului român. Câtă
înțelepciune, ce de comori nu zac ascunse în sufletele
acestea Și, care au
trecut de-atâtea ori prin cumpene,
prin greutăți și nevoi”

(Alexandru Vlahuță – *România pitorească*)

cumplete
senine
bunele
așezată
blândă
mari
cinstite
cuminte
luminoasă

Verificați-vă cunoștințele !

1. Completează după model:

vânt rece – vânturi reci	măr dulce -
plop înalt -	drum îngust -
casă mare -	apă limpede -
salcie pletoasă -	pădure deasă -

2. Scoateți substantivele și adjectivele din textele următoare. Scrieți-le într-un tabel după modelul dat.

Substantivul	Numărul	Adjectivul	Numărul
capul	singular	gol	singular

- a) “Era cu capul gol; părul castaniu era pieptănat lins peste tâmples cu o coadă groasă ce se înnodea la ceafă; un crin alb, de apă, frumos ca tăiat în argint, sta înfipt în părul bogat (.....)”
(Mihail Sadoveanu – *Hanul Ancuței*)
- b) “Pe la geamurile albastrii de noapte, râdeau merii înfloriți, ca niște copii cu obraji clăbuciți de săpun.”
(Ionel Teodoreanu – *În casa bunicilor*)

3. Citiți cu atenție textele de mai jos. Spuneți la ce număr sunt adjectivele întâlnite:

- a) “Pe mușchiul gros, cald ca o blană a pământului, căprioara stă jos, lângă iedul ei. Acesta și-a întins capul cu botul mic, catifelat și umed, pe spatel mamei lui, și, cu ochii închiși, se lasă dezmiardat.”
(Emil Gârleanu – *Căprioara*)
- b) “Scund, grăsuliu, cu părul mărunț și încărunțit, cu barba ascuțită, potrivită din foarfecă, mai mult albă, și albă ca zăpada în vârful ei netezit; niște ochi verzui, mici și repezi; o față gălbuie, curată și fără pic de sânge.”
(Barbu Șt. Delavrancea – *Domnul Vucea*)
- c) “O văz limpede, așa cum era. Naltă, uscățivă, cu părul alb și creț, cu ochii căprui, cu gura strânsă și cu buza de sus crestată în dinți de pieptene, de la nas în jos.”
(Barbu Ștefănescu Delavrancea – *Bunica*)